

Într-o zi au venit și au găsit grădina zoologică goală.
Toate cuștile aveau ușile deschise, asta i-a speriat.
Corpul e o rețea chimică și toate substanțele își fac de cap
gripeză mecanismul când piesele nu sunt la locul lor.
Scârțâie ceva în apropiere, suntem expuși.
Zona de confort e mereu înăuntru, unde colcăie nutriții
unde instinctele dețin controlul și componentele vibrează
încetinește pulsul. În spatele alunițelor strălucitoare
unde accelerează pulsul și de afară se aude un scârțâit
nu se aude nimic, suntem la adăpost, este ordine
jeleul, sticla colorată, spuma de ras, fumul și ceața
sunt toate suspensii coloidale, doar în sisteme coloidale
există viață, particule foarte fine, dispersate și niciodată
niciodată sedimentate.

Ce vreau de la inima mea?
Ce vrea inima mea de la mine?

O zi întreagă am meșterit la casa de la țară.
Cornierele au zăcut lângă menghină, am aplicat
puncte de sudură. Aerul s-a încălzit și a dilatat
o schijă metalică înfiptă-n încheietură.
Scântele săreau în iarbă, mă retrăgeam sub piele
și pulsul scădea, unghiile creșteau tot mai încet.

Dincolo de gardul de plasă ceva s-a mișcat.
Nu s-a mișcat.

Stau între mine și mine, urechile s-au infundat.

La un moment dat am auzit zumzetul albinelor.
Adică n-am putut să nu-l mai aud.
M-am întrebat cum de nu-l auzisem până atunci.
Stimuli, senzații noi, clandestine și o stare de bine.

Între mine și mine
Zumzet de albine
S-a dat alarma în toxine.

frigul nopții prelins de pe dealuri, he-he, dormi, dormi
dormi, când deodată
structura lumii se descoperă ca o tăietură în adâncime
o ființă desprinsă din structura ascunsă a lumii
până acum ascunsă, se desprinde și urinează pe tine
cu dinții strânși scrâșnind, tremurând
scoate aburi, e adevărat, mâine va fi o nouă zi
dar lucruri pe care nu le poți întrerupe
se clădesc ușurel strat pe strat un edificiu vital
care există deodată cu puterea a o mie de sori
și te spuuuuuuuulberrrrrrrrrrrrrrrrrrră, se pișă pe tine
scrâșnind, tremurând.

totul se întoarce și totul se va întoarce
într-o spirală spiralată spre... daa!
daaa! totul se răsuțește
și se va răsuci împletindu-se pe o coardă
desprinsă din helixul universului, scânteii mici
strălucind în întunericul ascunzișului
sub cerul rotitor, pielicica universului trădător
totul absolut totul și această rotație
rotundă ca bucele din părul ondulat, ca blana oițelor.

13 [DEASUPRA MĂRILOR ARD DEPĂRTĂRILOR]

tânjeala umplea încăperea, izola
porii, umplea spațiul dintre celule,
la început era întuneric

mici zone bombate, centrate pe firele de păr, leziunile foliculitice
apăreau fără o cauză anume
senzație de mâncărime, apoi usturime

din gălme ieșeau dăre de lumină, se târau
brăzdau încăperea, dăre cleioase franjurând întunericul
foșnetul respirațiilor, clicul pleoapelor, bătăile inimilor
se topeau în valuri și unde
onduleuri de unde îmbinându-se
întreșându-se

vegheam continuu
descopeream ceva? nu
nimic.
întunericul exploda
cerul strălucea

ceva plutea deasupra noastră
foșnetul respirației, în întuneric
ca stelele-n cer.

răsărituri succesive de soare încercuiesc lumea
ce rămâne de făcut? nimic, nimic nu rămâne
un aer crud și o lumină contorsionată
lumi bușindu-se

o inimă fărâmițată
o stea cu o sută de mii de colțuri
fire de păr răspândite pe corp
emit un semnal codificat
din afară înăuntru, încriptare–decriptare

un curent continuu străbate mediile intermediare
strat pe strat
colțuri ascuțite, membrane zimțate
orificii ascunse prin care intră și ies
substanțe automate

Ce să fac cu tot acest entuziasm
de unde vine ce face cu mine
și ce va rămâne din el nu va rămâne nimic
știu doar că mă poartă pe străzi
mă plimbă prin mintea mea dintr-o parte în alta
aștept ceva nu știu ce dar nu va veni
nimic nu va rămâne din toate astea și e mi-nu-
aproape spun cu voce tare o zi minunată o viață
narcotică un documentar despre rozătoare
o rețea complicată de șosele care vin și pleacă
ce va rămâne în adâncul inimii mele un praf colorat
un supliment alimentar o lumină care mă poartă pe străzi
aerul rece al dimineții această liniște care mă înfășoară
și strălucește vitrine bălți aprinse de soare aspersoare
care împrăstie fitiluri colorate întrerupte tremurate
hidranți infipți în betoane festivități brățări parfumate
confetti în culori metalizate baloane entuziasm
ce va rămâne din ele nimic nu va rămâne nimic
nimic nimic nimic nimic
m-am făcut mare și mă fac tot mai mic.

